ΠΩΣ ΕΝΑ ΧΩΡΙΑΤΟΠΑΙΔΟ ΤΗΣ ΤΡΙΤΑΙΑΣ ΕΓΙΝΕ ΑΡΧΙΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ

Γιατί παιδί μου δὲν πηγαίνης νὰ σὲ πάρη ὁ καπετάνιος εἰς τὴν Ἀγγλίαν; Πονᾶω τὸ χωριό μου καὶ ἀγαπᾶω τοὺς χωριανοὺς μου! Καὶ ὅπως ὁ Χριστὸς ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου ἐπαρακαλοῦσε τὸν Πατέρα του νὰ συγχωρήση τοὺς σταυρώσαντας αὐτόν, ἔτσι καὶ ὁ Τάσος ἐπονοῦσε τὸ χωριό του, ὅπου ὑπέφερε τόσο πολὺ καὶ ἀγαποῦσε τοὺς χωριανοὺς του. Μέσα εἰς τὸ σῶμα τοῦ Τάσου ἦτο πράγματι μιὰ ἀγγελικὴ ψυχή.

Πήγαινε παιδί μου τοῦ λέγει πάλιν ὁ γέρο Φώτης, θὰ σὲ μάθουνε καὶ γράμματα. Θὰ μὲ μάθουνε γράμματα! λέγει πρόθυμα ὁ Τάσος. Θὰ σὲ μάθουνε γράμματα καθὼς καὶ Ἀγγλικά. Πίστευου ὅτι πηγαίνω λέγει ὁ Τάσος.

Τότε ὁ καπετάνιος ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπην του μίαν ἀσημένιαν σφυρίκτραν καὶ ἐσφύριξε πρὸς τὸ ἀτμόπλοιον, ὅπου ἦτο ἀγκυροβολημένον δίπλα εἰς τὸν μῶλον καὶ τοὺς ἐφώναξεν νὰ σταλλοῦν μία βάρκα. Μόλις ἡ βάρκα ἐπλησίασεν, ὁ καπετάνιος ἔπηρε τὸν Τάσον ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐμπῆκαν μέσα εἰς αὐτὴν, ἐπλησίασαν τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ἀνῆλθον εἰς τὸ κατάστρωμα, ἀλλὰ μιὰ ἔκπληξις ἐπερίμενε τὸν καλὸν μας Τάσον. Μία ὡραία κυρία καὶ ὁ υἱός του καπετάνιου. Πάρε αὐτὸ τὸ παιδί, τῆς λέγει ὁ καπετάνιος καὶ εἰπὲ τοῦ κουρέως τοῦ πλοίου νὰ τοῦ κόψη ὄμορφα τὰ μαλλιὰ καὶ νὰ τὸ πάρης νὰ τὸ πλύνης μὲ σαπουνάδα καὶ νὰ τοῦ φορέσης μιὰ καλὴ ἐνδυμασία τοῦ παιδιοῦ μας καὶ νὰ τὸ φέρης τὸ μεσημέρι νὰ φάμε εἰς τὴν τραπεζαρίαν.

Ὅταν τὸ μεσημέρι εἰσῆλθεν ὁ Τάσος εἰς τὴν τραπεζαρίαν δὲν ἦτο πλέον τὸ ξυπόλυτο καὶ γυμνὸ βρωμόπαιδο. Ἦτο ἕνα ἀρχοντόπουλο, ἢ μᾶλλον, ἕνα πριγκηπόπουλο, μὲ ὡραῖα λαστιχένια ὑποδήματα, μὲ ὡραῖες μπλοῦ κάλτσες, μὲ ναυτικὴν ἐνδυμασίαν, μὲ μίαν φανέλλαν μὲ γράμματα εἰς τὸ στῆθος καὶ ἕνα ναυτικὸ καπέλλο μὲ μίαν λευκὴν φούνταν εἰς τὴν κορυφήν.

Φᾶγε! φᾶγε! τοῦ ἔλεγεν ὁ μικρὸς Τζώρτζ, ὁ γυιὸς τοῦ καπετάνιου. Ἀλλὰ ὁ Τάσος δὲν εἶχεν ὄρεξι. Εἶχε χαλάσει τὸ στομάχι του ἀπὸ τὰ ἀποφαγούδια ποὺ εἶχε φάγει τὴν προτεραίαν ἀπὸ τὸν τενεκὲ τῶν σκουπιδιῶν. Ἔμπρὸς του εἶχαν βάλει ἕνα μπιφτεκὶ σὲρ λόϊν ψαρονέφρι, τηγανιτὲς πατάτες ἀλλὰ Σαρατόγκα, μπουτίνο καὶ κομπόστα ἀπὸ ξηρὰ βερύκοκκα, ποὺ εἶναι ἡ καλλίτερη τοῦ κόσμου.

Ἀμέσως δὲ ἤρχισεν ἡ ἐκμάθησις τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. Ἀηλαδή, αὐτὸ, ποὺ ἔλεγεν ὁ μικρὸς Τζώρτζ δεικνύων ἕνα πηρούνι, φόρκ, βυκνοῦν ἕνα κουτάλι, σπεὼν καὶ σοῦπ καθ' ἑξῆς. Σὰν σουπόχαρτο ἀποτύπωνεν ὁ Τάσος εἰς τὸ μυαλό του τὰ Ἐγγλέζικα. Εἶχεν βραδυάσει ὅταν τὸ ἀτμόπλοιον ἐσήκωσεν ἄγκυραν καὶ ἐξῆλθεν τοῦ λιμένος, ὅταν δὲ ἔπαυσεν καὶ ὁ θόρυβος τῶν ἁλύσεων, ἕνα παιδικὸ κλάμμα ἠκούσθη. Ἦτο ὁ Τάσος ποὺ ἔκλεγεν γιὰ τὸ ἀγαπημένο του χωριό. Ἐντὸς ὀλίγου τὸ ἀτμόπλοιον ἐξηφανίσθη εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος.

Εἴκοσι ἔτη παρῆλθεν ἀπὸ τότε ὅπου ὁ Τάσος ἔφυγε μὲ τὸν καπετάνιον ἐκ Πατρῶν. Ἦταν πρωΐ τοῦ ἔτους 1918, στὸ τέλος τοῦ πρώτου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Τὴν προτεραίαν εἶχεν βρέξει καὶ ὁ οὐρανὸς ἦτο κατακάθαρος. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο τόσον καθαρὴ, ὥστε εὐκόλως ἠδύνατο τις νὰ διακρίνη τὶς διάφορες γιδόστρατες, εἰς τὰς πλαγιὰς τῆς Παληοβούνας. Μέσα ἀπὸ τὰ ἠσύχα καὶ γαλανὰ νερὰ τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου ἀναδύθη ἔξω ἀπὸ τὸν κυματοθραύστην, ἕνα Ἀμερικανικὸν ὑποβρύχιον καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸ λιμάνι μία βάρκα μὲ πέντε Ἀμερικανοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ὑποβρυχίου καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ μώλου ὅπου καὶ ἀπεβιβάσθησαν. Μπροστὰ προχωροῦσεν ἕνας ψηλὸς ξανθὸς, ὅστις μὲ τὸ ἐπιβλητικὸν παρουσιαστικόν του, ἐφαίνετο σὰν ἀρχηγός. Αὐτὸς ἀντὶ νὰ προχωρήση μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, ἐπήδησεν ἐπάνω εἰς τοὺς ὀγκολίθους ἄνωθεν μιᾶς τρύπας καὶ ἔσκυψε καὶ ἔφίλησε τὴν πέτραν. Ταυτοχρόνως, μονολογῶν, ἔλεγεν Ἀγγλιστὶ εἰς τοὺς προσελθόντας συναδέλφους του. «Ἐδῶ, ἐδῶ, ἐβούτηξα καὶ ἐβαπτίσθην! Ναὶ ἐδῶ ἐβούτηξα καὶ ἔπιασα τὸ τσιμπούκι τοῦ Καπετάνιου. Ναὶ, ναὶ ἐδῶ εἰς ἑπτὰ ἱερὰ χώματα τῆς Ἑλλάδος ἐγεννήθην κι' ἐγὼ!!» «Κομάνζ κύριε Τάσο, τοῦ λέγουν οἱ ἀξιωματικοί. Τρεῖς ὥρας θὰ μείνωμεν εἰς τὰς Πάτρας, αὐτὰ θὰ μᾶς τὰ εἰπῆς εἰς τὸ πλοῖον καὶ πιάνοντας αὐτὸν ἀπὸ τὰς μασχάλας τὸν ἐτράβηξαν πρὸς τὴν πόλιν. Ἦτο ὁ μικρὸς Τάσος τὸ ὀρφανὸ καὶ ἔρημο παιδί, ποὺ τὸ εἶχε πάρει ὁ καπετάνιος εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ποὺ εἶχε γίνει ἀρχιμηχανικὸς τοῦ ὑποβρυχίου. Ἔτσι εἶναι ἡ ζωὴ λέγουν οἱ Ἀμερικανοί. Στρέφεται καὶ ἀντιστρέφεται... Κανείς δὲν ἔμαθε πλέον τί ἀπέγινεν ὁ Τάσος.

(ΤΕΛΟΣ)

Τάκης Δ. Γιαννακόπουλος

Μικρὰ νέα

Ὅλες οἱ ἐνδείξεις πείθουν καὶ οἱ οἰωνοσκόποι συμφωνοῦν εἰς τὸ ὅτι ἐφέτος θὰ ἔχωμεν «ἄγριον» χειμῶνα.

—Ἤδη, Ὀκτώβριος μῆνας «μὲ τὸ παλαιό», ἡ θερμοκρασία ἔχει σημειώσει αἰσθητὴν πτῶσιν.

—Ἐνῶ ἡ κακοκαιρία τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἔδωσε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι βρισκόμαστε στὴν «καρδιὰ» τοῦ χειμῶνος.

—Ἐξ αἰτίας τῆς καιρικῆς ἀκαταστασίας ἐσημειώθησαν τὶς τελευταῖες ἡμέρες πάμπολλα κροῦσματα γρίππης.

—Ἐνῷ μέγας εἶναι ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων ποὺ ἔχουν «ἀρπάξει» ἐλαφρὸ κρυολόγημα.

—Ἡ ἀνασκαφὴ τῶν ὁδῶν γιὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν νέων ὑδροσωλήνων συνέπεσε μὲ τὶς βροχές.

—Ἤδη ὅμως ἡ σχετικὴ ἐργασία ἔχει προχωρήσει ἀρκετά.

—Καὶ οἱ δρόμοι θὰ ἐπισκευασθοῦν—πρόχειρα βέβαια τώρα—σύντομα.

—Τὴν νύκτα, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, μερικὰ αὐτοκίνητα, τρέχουν δαιμονιωδῶς διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

—Μὲ κίνδυνον νὰ διαμελίσουν κάποιον ἀνυπόπτως βαδίζοντα διαβάτην στὶς διάφορες στροφὲς τῶν δρόμων.

—Μέχρι στιγμῆς δὲν ἀνεφέρθη περίπτωσις ὑποβολῆς μηνύσεων, ὡς ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἤδη συμβῆ.

—Πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

—Ὁ ἀριθμὸς τῶν 100 καὶ πλέον γάμων ποὺ ἐτελέσθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων σεισμῶν μέχρι σήμερον εἰς Ζάκυνθον, δίνει τὸ μέτρον τῆς αἰσιοδοξίας τῶν νησιωτῶν μας γιὰ μιὰν καλλίτεραν αὔριον.

—Τὸ ἴδιο συμβαίνει, φυσικὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα δυὸ νησιά, τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τὴν Ἰθάκην.

—Πάντως οἱ ἄγγελοι κακῶν μαντάτων προλέγουν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς σωρείας αὐτῆς τῶν γάμων, νέες θεομηνίες.

—Ὅλοι εὔχονται νὰ διαψευσθοῦν.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ὀδοντιατρος κ. ΗΛΙΑΣ Β. ΤΖΟΛΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς συνήθεις ὥρας, Ἑρμοῦ—Καραϊσκάκη 108.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Καναπάρη 126.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—5 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεννοήσει ἀριθ τηλ. 35-55 ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.

Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον **ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ** Ἰατροῦ Μικροβιολόγου ὁδὸς Ἀγ. Νικολάου 47, τηλ. 26—80.

ΕΛΛΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ χειρουργὸς Ὀδοντίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, Φωκαίας 21, ἀριθ. τηλ. 39—21

Ὁ Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. ΜΠΙΜΠΗΣ Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΤΑΚΗΣ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Μπιζανίου 2 (ἔναντι Πυροσβεστείου) τηλέφ. 39—30.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ—Εἰδικοῦ Ἀκτινολόγου. Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου. Τηλ. 32—72

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Ἰατρὸς, εἰδικὸς παθολόγος, πνευμονικὰ, στηθικὰ νοσήματα. Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 60 Τηλεφ. 21-81.

Εὑρέθη ὁ τρόπος ποὺ πολὺ φθηνὰ μεταφέρεται τὸ

ΝΕΡΟ

Ποὺ εἶναι στὸ ΚΤΗΜΑ τὸ Χρυσάφη
» » στὸ ΔΗΜΟ ἡ Ὑγεία
» » στὴν ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ἡ Ζωὴ καὶ ἐργασία

Θὰ εὕρητε μεγάλας ποσότητας ὅλων τῶν διαμέτρων καὶ διὰ κάθε χρῆσιν τσιμεντοσωλῆνας.

Γ. ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 22 — ΠΑΤΡΑΣ

ΧΡΟΝΗΣ

ΠΑΛΤΑ ΤΑΓΙΕΡ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 32

Τηλ. 37—74

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

«ΓΑΛΑΡΟΣ»

Ἀναχωρεῖ αὔριον ΤΡΙΤΗΝ 2.30 πρωϊνὴν διὰ Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Βασιλικήν, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν,

ΤΕΤΑΡΤΗΝ θὴν ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.
ΣΒΒΑΤΟΝ θὴν ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

Πρακτορεῖον Ἰ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 — Τηλ. 32—35

ΝΕΑ ΠΟΕΙΡΟΤΑΞΙΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Δ/Π "Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ"
(Κολοκοτρώνης)

Σήμερον ΔΕΥΤΕΡΑΝ μεσονύκτιον διὰ Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν Κάλυμνον, Λέρον, Κῶ, Ρόδον, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀγ. Κήρυκον, Βαθύ, Καρλόβασι.

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὀθωνος—Ἀμαλίας 44 Τηλέφωνον. 33—80

Ραπτομηχανές Ραδιόφωνα Πίκ - Ἄπ Ἀκορντεόν Ἠλεκτρικὲς κουζίνες

Σὲ μεγάλη ποικιλία, σὲ ἐξαιρετικὲς ποιότητες, σὲ χαμηλὲς τιμὲς καὶ μὲ μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς. Θὰ βρῆτε ἀπὸ σήμερον μόνον στὸ

ΕΞΤΑΖ,

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 56 (παραπλεύρως Ἀγροτικῆς Τραπέζης) ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 39—87

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΕΙΡΑ 100 ΝΕΩΝ ΤΟΜΩΝ

Κάθε τόμος περιέχει:
Εἰσαγωγὴν — Ἀρχαῖον κείμενον, — Μετάφρασιν— Σχόλια
Μεταφράσεις εἰς ἀριστεῖς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας—λογοτεχνίας
Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν μὲ δραχμὰς 50.000 κατὰ μῆνα μὲ παράδοσιν 2 τόμων μηνιαίως.
Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαί:

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἁγ. Ἀνδρέου 82—Τηλ. 23—05

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ
ΙΑΤΡΟΥ **ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗ**
(Εἰδικοῦ Ὠτορινολαρυγγολόγου)

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
Πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀριθ. 9 Τηλ. 36—65
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ Ι.Κ.Α.
Δι' Ἐγχειρήσεις

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ Α.Ε.

Τὸ ὑπερπολυτελὲς ὑπερωκεάνειον

«ΑΓΓΕΛΙΚΑ»

Αὔριον ΤΡΙΤΗΝ μεσονύκτιον Ἰθάκην, Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10 μ.μ. Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ρόδον.

Πρακτορεῖον ΙΩΑΝ. ΙΓΛΕΣΗ
Τηλέφωνον 21—51

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

—**Ὁ Πρόεδρος τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πατρῶν διακηρύττει ὅτι**

Ἀποτυχόντος τοῦ γενομένου τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1953 ἔτους Δημοσίου μειοδοτικοῦ Διαγωνισμοῦ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ συμπληρώσεως τιμολογίου διὰ τὴν ἐνέργειαν Γεωτρήσεων μετὰ δειγματοληψίας εἰς τὴν βορρεῖαν Λεκάνην τοῦ Λιμένος Πατρῶν, ἅπαν λαμβάνεται ὅτος τὴν δωδεκάτην (ἀρ. 12ην) Δεκεμβρίου 1953 ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ ὥρας 11ης ἕως 12ης π.μ. ἐνώπιον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λιμεν. Ταμείου.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ διπλωματοῦχοι πολιτικοὶ Μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι τοῦ Ε.Μ.Π. ἢ ἀλλοδαπῆς ἰσοτίμου Σχολῆς κεκτημένοι συνάμα καὶ δίπλωμα ἐργολάβου Δημοσίων Ἔργων βας τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα Λιμενικά.

Ὁ φάκελλος τῆς μελέτης εἶναι κατατεθειμένος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς (ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ἀρ. 24) τὸ ἐνταῦθα γραφεῖον τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἀχαΐας καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις (Κολοκοτρώνη 5) τοῦ ὁποίου δίδονται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Πάτραι τῇ 5η Νοεμβρίου 1953

Ὁ Πρόεδρος
ΠΑΝΟΣ Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ

ΙΝΤΕΑΛ

Σήμερον

Μὲ μεγάλη ὑπερηφάνεια παρουσιάζομε

Εἰς Γλῶσσαν Ἑλληνικὴν αὐτὸ τὸ φίλμ ποὺ χωρὶς καμμιὰ ὑπερβολὴ ὅμοιό του δὲ δύναμι συγκλονισμῶν δὲν ξαναπέρασε ποτὲ ἀπὸ καμμιὰ ὀθόνη.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ

Πολὺ τολμηρὸ
Πολὺ ρεαλιστικὸ

ΧΙΛΝΤΕΚΑΡΝΤ ΚΝΕΦ
ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΦΡΑΙΛΙΧ

Ἀπὸ 3.30 — 5.30 εἰσιτ.
ΔΡΑΧ. 3.500

ΡΕΞ

ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἀπὸ 3.30—5.30
εἰσιτήριον ΔΡΑΧ. 3.500

Ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου

Η ΟΝΟΜΑΤΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Εὐαγγ. Ἀθανασίου

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς ὁμιλίας καὶ προτάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Εὐαγγ. Ἀθανασίου κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν ἐξετάσθη τὸ θέμα τῆς ὀνοματοθεσίας τῶν ὁδῶν.

Εἶναι ἀληθὲς κ. Συνάδελφοι, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ὀνοματοθεσίας τῶν ὁδῶν ἠργάσθη ἀποδοτικῶς καὶ συνέταξεν ἄρτιαν ἐργασίαν, δι' ὁ καὶ τὴν συγχαίρομεν. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην νομίζω, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ δώσωμεν μεγαλυτέραν ἔκτασιν εἰς ἀναγραφὴν καὶ ἀποθανάτισιν προσώπων, δρασάντων ἐν τῇ πόλει ποικιλοτρόπως. Διαπρεπὴς ἱεράρχης τὸ ἀγλάϊσμα τῆς ἐκκλησίας, ἐγκυκλοπεδικώτατος, γλωσσομαθέστατος καὶ μελίρητος ρήτωρ, ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν περίπου διδάξας τὸν θεῖον λόγον ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Πρωτοκλήτου, ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀντώνιος Παράσχης, νομίζω, ὅτι θὰ πρέπη νὰ τιμηθῇ διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν γένει ὑπηρεσίας του.

Μὴ λησμονήτε κύριοι, ὅτι καὶ πρὶν ἀκόμη χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος ἐξεπροσώπησε τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς τοποτηρητὴς τῆς παροικίας Λονδίνου καὶ πολλὰς προσέφερεν ὑπηρεσίας, τόσον ἐκεῖ, ὅσον καὶ ἐδῶ. Κανεὶς ἐξ ἡμῶν δὲν θὰ λησμονήσῃ Κύριοι συνάδελφοι, τὸν ἀείμνηστον Ἀντώνιον, πάντες γνωρίζομεν πῶς ἐσαγήνευε διὰ τῶν ὁμιλιῶν του τὰ πλήθη τῶν πιστῶν καὶ πῶς πάντες ἐτρέχαμε νὰ ἀκούσωμεν τοῦτον καὶ νὰ θαυμάσωμεν τὴν θείαν αὐτοῦ μορφήν. (Διότι ἦτο πράγματι Θεῖος).

Ἐπίσης κύριοι, θὰ ἠδυνάμεθα καὶ ἄλλους ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων ταύτης νὰ τιμήσωμεν. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, ἰδίως οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ ἄνω πόλει μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας ἀναμιμνήσκονται μεταξὺ ἄλλων καὶ διακεκριμένου συμπολίτου τελευτήσαντος πρὸ μακροῦ χρόνου καὶ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος ἰατροῦ, τοῦ τέκνου αὐτῆς Χρήστου Κρητικοῦ, δράσαντος ποικιλοτρόπως ἐν τε τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ ἀγαθοεργίᾳ.

Ὁμοίως ἡ βορειοανατολικὴ πλευρὰ καὶ τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀναμιμνήσκονται τῶν πολιτίμων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγίου Νικολάου, παιδιόθεν ἀγκατεστημένου καὶ ἐξ Ἠπείρου καταγομένου διαπρεποῦς ἐπίσης ἰατροῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τοῦ Γερ. Μπεράτη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προσενεγκόντος ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς πολίτας τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰς συνοικίας ταύτας, ὡς ἐπίσης τιμωμένου καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ ἐκλεγομένου ἐπὶ τριακονταετίαν ὡς Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Ἠπειρωτῶν καὶ ἄλλων ἀξιωμάτων.

Ἐπίσης ἕτερος ἐπιστήμων πλέον σύγχρονος τῶν ἄλλων, γνωστότατος εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ἰδίᾳ ὅμως εἰς τὸ βόρειον σημεῖον αὐτῆς καὶ δὴ εἰς τὰς ἐνορίας Ἁγίου Διονυσίου, Τζίνη καὶ τὰ προάστεια αὐτῆς, ὁ Ἰωάννης Βέρροιος, ὅστις καὶ παρὰ τὴν τελευταίαν μεγάλην ἡλικίαν του ἔτρεχε καὶ τόκτωρ εἰδοποιούμενος, μὲ τὰ νυκτικά του καὶ τὶς παντοῦφλες, ὁσάκις ἐκαλεῖτο πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως παρέχων τὰς ἐπιστημονικάς του γνώσεις καὶ ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ πλεῖστον σχεδὸν, δωρεάν, (διότι ὅλοι οἱ πτωχοὶ καὶ ἄνδεεῖς μὴ ἔχοντες νὰ πληρώσουν, πρὸς αὐτὸν ἔτρεχον, ἄλλως κύριοι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κατ' ἄλλον τρόπον ἠσκεῖτο ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, ὀργανισμοὶ ἀσφαλιστικοὶ καὶ ΙΚΑ δὲν ὑπῆρχον, λόγῳ δὲ τῆς πτωχείας τῆς μαστιζούσης τὰς ἐποχὰς ἐκείνας τοὺς κατοίκους καὶ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἰατρῶν ἦσαν ἐλάχισται, μάλιστα εἰς πλεῖστους ἀσθενεῖς, οἱ μνημονευθέντες ἀείμνηστοι συμπολῖται, ὄχι μόνον προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των δωρεάν, ἀλλὰ καὶ ἐνίοτε ἂν μὴ πάντοτε, παρῆχον καὶ φάρμακα δωρεὰν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

Νομίζω ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, ὅτι τοιαῦτα πρόσωπα καθ' ὃν τρόπον σᾶς προανέφερα ἐργασθέντα ὑπὲρ τῆς κοινωνίας καὶ τῶν πολιτῶν τῆς πόλεως ταύτης, θὰ πρέπη νὰ τιμήσωμεν, ἀντὶ νὰ ἀναγράφωμεν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως γεωγραφικὰ ὀνόματα.

Ἐγὼ ὅμως νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ἀγαπητοὶ νὰ πραχωρήσω καὶ ἔτι περισσότερον νὰ σᾶς κατονομάσω καὶ ἄλλα πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ ἠμποροῦσε νὰ τιμήσωμεν. Ἠμπορεῖ τινὰ τοῦτων νὰ μὴ ἔχωσιν οἰκογενειακὰς περιγραμμὴν ἢ νὰ μὴ ὑπῆρξαν πλούσιοι καὶ σοφοί, (διότι ἔχει ἐπικρατήσει δυστυχῶς, οἱ ἔχοντες χρήματα νὰ θεωροῦνται καὶ σοφοί). Ἕτερος συμπολίτης ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἐργαστήριόν του νυχθημερὸν (ἤσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρχιτέκτονος), ὅσα προσεπορίζετο ἐκ τῆς τιμίας ἐργασίας του στερῶν ἐνίοτε καὶ τὸν ἑαυτόν του, ἐδίνεμε πάντα ταῦτα εἰς πτωχὰς οἰκογενείας, χήρας καὶ ὀρφανὰ. ἀθορύβως καὶ ἱεροκρυφίως. Καὶ παραδείγματα τῶν τοιούτων ἀλτρουϊστικῶν πράξεών του, ὑπάρχουν ἄπειρα ὅσα. Πρόκειται κύριοι περὶ τοῦ ἀείμνήστου συμπολίτου Δημητρίου ἢ Μήτσου Ἀνδρεοπούλου ἢ Κατσιβέλου. Αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτου ἦσαν πολλαί, ἡ δὲ δραστηριότης του καὶ ἡ συμπόνια του πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἦτο ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς.

Δὲν ἦτο μόνον ὁ ἱδρυτὴς τῆς θρησκευτικῆς ὀργανώσεως Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία, ἥτις καὶ μέχρις σήμερον δρᾷ μὲ ἀρκετὸν ἀριθμὸν μελῶν, ἀλλὰ κύριοι, ὁ ἀείμνηστος Καστίβελος ἦσκησεν ὁ μεγαλοῦργος τοῦ Συνδικαλισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, Πρῶτος αὐτὸς ἐν ἔτει 1900 ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐκ Ζακύνθου καταγομένου Διονυσίου Μάργαρη ἵδρυσαν τὸ Ἐργ